त्रग्नीत्यादि। त्रश्निष्टोमादिसहशेषु ज्योतिष्टीमादिषु यज्ञेषु भ॰ यादिजान् अरचीत् आदिशब्दादाजपेयादेशे इणं आयुर्जीति र्ग्निभः सोमखेति षलमिति परः खमते मनीषादिलात् तख मान्ष खायं दूतइतिच ते दिषीऽवदन्॥ ७८॥

नासं मानृष्वसेयाय रावणस्य नुनाव यः । मातुः खसु वनयान् खरादीन् विजघान यः॥ ८०॥

नामामित्यादि। रावणख या मातुः खमा भगिनी मा मात ज॰म॰ खसा माहपिह भामिति षलं तसात्रपत्यं माहखभेची माहख सुर्वेतिठगन्न लोपा तखायानामां जुलाव मातुः खसुर्य तनयान् खरादीन्निज्ञान मालपिलभामन्यतरसामिति षलाभावपचे विभाषाखरपयोरिति षष्ठ्यात्रलुक्॥ ५०॥

नासामित्यादि। यारावणस्य मात्यसेयामात्यसुर्हितुः गूर्पणखायानामां ल्लाव चिक्नवान् माहखस्यव्दादत्यादि लात् ष्णेयः मनीषादिलादन्तलोपः त्रादिसस्य पलञ्च मात्पि हभां खसुरिति परः योमातुः खसुय मातुर्भगिन्याय तनयान् पुचान् खरादीन् निजघान तस्य दूता अयमिति सम्बन्धः समुर्खा मालपिलभ्यामिति विभाषया वलमिति परः खमते मनीवादि बात्॥ ८०॥

प्रादःषन्ति न संवासायस्य रचःसमागमे। तस्य चिवयदुःषूतेरयं प्रणिधिरागतः॥ ८१॥